

Данильченко Дмитро Сергійович
Науковий керівник – канд. істор. наук, проф. Міносян А.С.
Державний біотехнологічний університет

МІГРАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ У СВІТІ. ВПЛИВ НА РОЗВИТОК ЛЮДСТВА

Міграція, яка вже століттями є невід'ємною частиною історії людства, сьогодні відіграє ключову роль у формуванні сучасного світу. Цей складний процес включає рух людей через кордони країн або внутрішні переселення, викликаючи значні економічні, соціальні та політичні наслідки. Економічні міграції: Спостерігається тривала тенденція міграції з менш розвинених країн на розвинуті ринки праці, що визначається бажанням отримати кращі економічні умови життя та можливості зростання. Глобальна конкуренція за таланти: Країни конкурують за висококваліфікованих спеціалістів, що призводить до міграції робочої сили від країни до країни. Біженці та переміщені особи: Збільшення кількості біженців та вимушених переселенців через військові конфлікти, природні катастрофи та інші форми насильства, що примушують людей шукати безпеку та притулок в інших регіонах або країнах. Соціокультурний вплив міграції: Міграція вносить різноманіття мов та традицій, що може збагатити соціокультурний ландшафт приймаючого суспільства. Мігранти приносять з собою свою гастрономічну та художню спадщину, що може призвести до створення нових кулінарних та мистецьких традицій. Приїжджі вступають в контакт із місцевим населенням, що стимулює міжкультурне взаєморозуміння та обмін досвідом. Культурна адаптація може призводити до синтезу нових культурних елементів та створення унікальних соціокультурних практик. Ефективна інтеграційна політика може сприяти швидшій адаптації мігрантів та підвищити рівень соціальної взаємодії. Однак, недостатня увага до інтеграції може призвести до міжетнічних конфліктів та соціокультурних напружень. Безпека та легальність: Боротьба з нелегальною міграцією та забезпечення безпеки як для мігрантів, так і для приймаючих країн. Застосування біометричних технологій для безпечного та ефективного контролю на кордонах та у системах ідентифікації. Демографічні виклики: Вплив міграції на демографічні показники в країнах походження та прийому. Виникнення цифрових платформ та мобільних додатків для мігрантів, які надають інформацію про права, послуги, навчання мови та вакансії. Економічний розвиток: Міграція може стати мотором економічного зростання, якщо вона правильно управляється та інтегрується. Гуманітарні ініціативи: Сприяння гідним умовам для біженців та переміщених осіб, а також спільне рішення глобальних проблем.

Висновок: Міграційні процеси сучасного світу є невід'ємною частиною глобальної динаміки, і вони породжують комплексні виклики та можливості для країн та суспільства в цілому. Розглядаючи економічні, соціокультурні, технологічні та правові аспекти, ми можемо визначити ключові тенденції та фактори, які формують сучасну картину міграцій. Важливим аспектом є

взаємодія між розвиненими та менш розвиненими країнами, що визначається постійною потребою в робочій силі та потоками біженців. Технологічні інновації впливають на всі аспекти міграції, від контролю на кордонах до сприяння дистанційній роботі та онлайн навчанню. Легальність та безпека міграції вимагають не тільки вдосконалення міграційних законів, але й розробки ефективних механізмів контролю та інтеграції. Враховуючи всі ці фактори, країни повинні працювати над розробкою компромісних стратегій міграційної політики, які б сприяли розвитку інтегрованих та справедливих суспільств у глобалізованому світі.

Дзюба Тетяна
Науковий керівник – канд. істор. наук Лапченко А.С.
Державний біотехнологічний університет

СРСР – НАЩАДОК РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ І ПРОФАНАЦІЯ ДЕМОКРАТІЇ

Якщо згадати, яким був СРСР, то на думку спадає лише одне – добре, що він розпався. Комуністи, будуючи суспільство загальної справедливості та безмежного щастя і добробуту, створили тоталітарного монстра. СРСР дивним чином поєднав усі найогидніші практики древнього світу та середньовіччя. Гноблення селян відтворювало історію кріпацтва, жорстока експлуатація робітників поєднувалася із відверто знущальними твердженнями про владу пролетаріату. Люди, які в інших суспільствах є провідниками суспільних перетворень та генераторами ідей – філософи, вчені, літератори, митці, були віднесені до «прошарку» між селянами та робітниками, їхніми думками нехтували, а багатьох з них фізично знищували, частіше за все – ні за що.

Радянський Союз від початку, у самій своїй назві, ніс інформацію про докорінну відмінність від решти цивілізації суспільного ладу, що будується. Влада рад мала на увазі профанацію представницької демократії, на початках – диктатуру найбільш неосвічених та люмпенізованих прошарків населення, з ляльководами з номенклатурними лаштунками.

Усе і усі, хто проявляв найменшу незгоду з більшовиками, винищувалися або запроторювалися до в'язниць і таборів. Побудова «щасливого майбутнього», утопічного комуністичного суспільства відбувалася у буквальному сенсі на кістках незгодних та тих, хто вважався владою розхідним матеріалом для великого соціального експерименту.

Попри загальні слова про рівність усіх народів та інтернаціоналізм, радянська влада проводила жорстку політику щодо відродження колишньої імперії, на чійх уламках вона постала у 1917 році. Колишня метрополія, під іншими гаслами, зайнялася тією самою справою, що і її попередниця – збиранням земель та спробою максимально придушити будь-який національний рух у своїх кордонах.